

Obavijest Komisije o primjeni načela navođenja količine sastojaka

(2017/C 393/05)

SADRŽAJ

	<i>Stranica</i>
1. Uvod	5
2. Obveza navođenja količine sastojaka	5
3. Odstupanja od obveze navođenja količine sastojaka	7
4. Oblici izražavanja za navođenje količine sastojaka	10
5. Mjesto za navođenje količine sastojaka na ambalaži ili na etiketi	12

Svrha Obavijesti Komisije jest pružiti smjernice poslovnim subjektima i nacionalnim tijelima o primjeni načela navođenja količine sastojaka u kontekstu Uredbe (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ o informiranju potrošača o hrani (dalje u tekstu „Uredba“). Obaviješću se zamjenjuju i dopunjuju smjernice o navođenju količine sastojaka donesene na temelju članka 7. Direktive Vijeća 79/112/EEZ ⁽²⁾.

Obavijest odražava rasprave Komisijine Glavne uprave za zdravlje i sigurnost hrane (GU SANTE) sa stručnjacima iz država članica u okviru radne skupine za Uredbu (EU) br. 1169/2011 o informiranju potrošača o hrani.

Ova obavijest ne dovodi u pitanje moguća tumačenja Suda Europske unije.

1. Uvod

1. Uredbom (EU) br. 1169/2011 („Uredba“) zahtijeva se navođenje količine određenih sastojaka ili kategorija sastojaka koji se upotrebljavaju u proizvodnji ili pripremi sve pretpakirane hrane (članak 9. stavak 1. točka d) i članak 22. Uredbe).
2. Zahtjev za navođenje količine sastojaka ne primjenjuje se na hranu koja se sastoji od jednog sastojka, jer količina takvog sastojka u svim slučajevima iznosi 100 %.
3. Postoje drugi posebni slučajevi pretpakirane hrane za koju nije potrebno navoditi količinu sastojaka (Prilog VIII. Uredbi). Nadalje, količinu sastojaka nije potrebno navoditi na „nepretpakiranoj hrani“ (hrani koja se nudi na prodaju u nepretpakiranom obliku, koja se pakira na prodajnom mjestu na zahtjev potrošača, ili je pretpakirana za izravnu prodaju), osim ako su države članice donijele nacionalne propise kojima se propisuje navođenje količine sastojaka za takvu hranu (članak 44. Uredbe).
4. Naposljetku, navođenje količine sastojaka ne primjenjuje se na sastavne dijelove koji su prirodno prisutni u hrani i nisu dodani kao sastojci, npr. kofein (u kavi) i vitamini i minerali (u voćnim sokovima).

2. Obveza navođenja količine sastojaka

5. U članku 22. stavku 1. Uredbe utvrđeno je sljedeće: „Navođenje količine sastojka ili kategorije sastojaka koji se upotrebljavaju u proizvodnji ili pripremi hrane je obvezno ako su sastojak ili kategorija sastojaka:
  - (a) navedeni u nazivu hrane ili ih potrošač uobičajeno povezuje s tim nazivom;
  - (b) istaknuti na etiketi riječima, slikama ili grafičkim prikazima; ili
  - (c) osnova za karakterizaciju hrane i njeno razlikovanje od proizvoda s kojima bi se mogla zamijeniti zbog naziva ili izgleda.”
6. U skladu s člankom 22. stavkom 1. točkom (a) Uredbe, navođenje količine sastojaka potrebno je ako je sastojak naveden u nazivu hrane, primjerice „pizza sa šunkom i gljivama“, „jogurt od jagoda“, „pjena od lososa“, „sladoled od čokolade“. U tim je slučajevima potrebno navesti količinu podcrtanih sastojaka koji se pojavljuju u nazivu hrane.

⁽¹⁾ SL L 304, 22.11.2011., str. 18.

⁽²⁾ SL L 33, 8.2.1979., str. 1.

7. U skladu s člankom 22. stavkom 1. točkom (a) Uredbe, navođenje količine sastojaka potrebno je i ako je u nazivu hrane navedena kategorija sastojaka, primjerice povrtna pita, riblji štapići, kruh s orašastim plodovima, voćna pita. U tim bi se slučajevima navedena količina sastojaka trebala odnositi na ukupni sadržaj povrća, ribe, orašastih plodova ili voća u hrani.
8. Ako je riječ o složenim sastojcima ⁽¹⁾, trebalo bi vrijediti sljedeće:
- a. ako se u nazivu hrane nalazi složeni sastojak (npr. keksi s kremastim nadjevom), trebalo bi navesti količinu složenog sastojka (tj. kremastog nadjeva).
- b. ako se u nazivu hrane nalazi sastojak složenog sastojka (npr. keksi s kremastim nadjevom s jajima), osim količine složenog sastojka trebalo bi navesti i količinu tog sastojka (jaja).
9. U skladu s člankom 22. stavkom 1. točkom (a) Uredbe, količinu sastojaka treba navesti ako potrošač sastojak ili kategoriju sastojaka uobičajeno povezuje s nazivom hrane. To se ponajprije odnosi na slučajeve kada je hrana opisana uobičajenim nazivima ⁽²⁾ bez dodatnih opisnih naziva ⁽³⁾. U takvim se slučajevima opisni naziv hrane može upotrijebiti kao smjernica za utvrđivanje koji se sastojci najvjerojatnije povezuju s hranom koja je označena isključivo uobičajenim nazivom. Navođenje količine sastojaka u tom bi se slučaju odnosilo na glavne sastojke ili sastojke koji određuju vrijednost, jer su to u pravilu sastojci koje potrošač povezuje s nazivom hrane.

Primjeri:

Uobičajeni nazivi	Primjer opisnog naziva	Navođenje količine sastojaka
„Lancashire hot pot”	Ovčetina i krumpir s lukom, mrkvom i mesnim umakom	Ovčetina
„Chilli con carne”	Mljevena govedina s grahom, rajčicama, paprikom, lukom i čilijem	Mljevena govedina
„Forloren skildpadde”	Teletina, okruglice od mljevenog mesa i riblje okruglice s lukom, mrkvom i umakom od šerija.	Teletina
„Boudoir”	Piškote s jajima	Jaja
„Brandade”	Jelo s krumpirom i bakalarom	Bakalar
„Cassoulet”	Jelo s mahunama, kobasicama i komadima mesa	Meso
„Königinpastete”	Teleći gulaš sa šparogama i gljivama u lisnatom tijestu	Teletina
„Königsberger Klopse”	Mesne okruglice u bijelom umaku s kaparima	Meso
„Gulaschsuppe”	Juha s govedinom, lukom i paprikom	Govedina
„Hutspot”	Jelo od mrkve i luka	Mrkva i luk
„Kåldolmar”	Listovi kupusa punjeni mljevenim mesom i rižom	Meso
„Kroppkakor”	Okruglice od krumpira i pšeničnog brašna punjene prženom i dimljenom mljevenom svinjetinom	Svinjetina
„Janssonin kiusaus” ili „Janssons frestelse”	Jelo od krumpira i incuna	Incuni

Međutim, ta odredba ne znači da je svaki naziv pod kojim se hrana prodaje u konačnici povezan s određenim sastojkom te da stoga za taj sastojak treba navesti količinu. Potrebna je procjena za svaki pojedini slučaj posebno. Primjerice, nije potrebno navesti količinu jabuka koja je upotrijebljena u proizvodnji jabukovače. Slično tome, ovom se odredbom ne uvodi automatska obveza navođenja količine mesa za proizvode kao što je sušena šunka.

⁽¹⁾ U skladu s člankom 2. stavkom 2. točkom (h) Uredbe, „složeni sastojak” je sastojak koji je proizveden od više sastojaka.

⁽²⁾ Uobičajeni naziv kako je definiran u članku 2. stavku 2. točki (o) Uredbe (EU) br. 1169/2011.

⁽³⁾ Opisni naziv kako je definiran u članku 2. stavku 2. točki (p) Uredbe (EU) br. 1169/2011.

10. Člankom 22. stavkom 1. točkom (b) Uredbe utvrđeno je sljedeće: „Navođenje količine sastojka ili kategorije sastojaka koji se upotrebljavaju u proizvodnji ili pripremi hrane je obvezno ako su sastojak ili kategorija sastojaka: [...] (b) istaknuti na etiketi riječima, slikama ili grafičkim prikazima; [...]”.
11. U skladu s člankom 22. stavkom 1. točkom (b) Uredbe, zahtjev za navođenje količine sastojaka primjenjuje se u sljedećim slučajevima:
- ako je određeni sastojak ili kategorija sastojaka istaknuta na etiketi, ali ne u nazivu hrane, primjerice sljedećim informacijama:
    - „s piletinom”
    - „s maslacem”
    - „s vrhnjem”ili ako je određeni sastojak ili kategorija sastojaka istaknuta na etiketi, ali ne u nazivu hrane, nego uporabom drukčije veličine, boje i/ili vrste slova;
  - ako se upotrebljava slikovni prikaz za selektivno isticanje jednog ili više sastojaka, npr.:
    - riblje jelo s istaknutom slikom ili ilustracijom samo odabranih ribljih sastojaka korištenih u jelu;
  - ako je sastojak istaknut slikom koja upućuje na njegovo podrijetlo, npr.:
    - slika ili crtež krave kako bi se istaknuli mliječni sastojci: mlijeko, maslac.
12. Postoje određene vrste prikaza koje ne pripadaju području primjene ove odredbe. Primjerice:
- ako slika prikazuje hranu koja se nudi na prodaju; ako je slikovni prikaz u obliku „prijedloga za serviranje”, pod uvjetom da je jasno o kakvoj je vrsti prikaza riječ i da hrana koja se prodaje i/ili bilo koji njezin sastojak nije na neki drugi način istaknut;
  - ako slika prikazuje sve sastojke hrane i pritom se nijedan od njih ne ističe;
  - ako, u slučaju mješavine hrane, slikovni prikaz pokazuje kako se hrana priprema u skladu s uputama te se pritom nijedan sastojak ne ističe.
13. Člankom 22. stavkom 1. točkom (c) Uredbe utvrđeno je sljedeće: „Navođenje količine sastojka ili kategorije sastojaka koji se upotrebljavaju u proizvodnji ili pripremi hrane je obvezno ako su sastojak ili kategorija sastojaka: [...] (c) osnova za karakterizaciju hrane i njeno razlikovanje od proizvoda s kojima bi se mogla zamijeniti zbog naziva ili izgleda.”
14. Svrha je ove odredbe ispuniti zahtjeve potrošača u državama članicama u kojima je sastav određenih prehrambenih proizvoda reguliran i/ili u kojima potrošači pojedine nazive povezuju s određenim sastavom.
- Odredba bi se odnosila na vrlo mali broj prehrambenih proizvoda, jer joj je svrha obuhvatiti proizvode koji se obično prodaju pod istim imenom, ali u različitim državama članicama imaju bitno drukčiji sastav.
- Slučajevi takve hrane utvrđeni u dosadašnjim raspravama s državama članicama su:
- majoneza,
  - marcipan.
- Zahtjev za navođenje količine sastojaka vrijedi samo ako su ispunjena oba sljedeća zahtjeva; određeni sastojak ili kategorija sastojaka osnova je i za:
- karakterizaciju te hrane i
  - za njezino razlikovanje od proizvoda s kojima bi se mogla zamijeniti zbog naziva ili izgleda.
- 3. Odstupanja od obveze navođenja količine sastojaka**
15. U prilogu VIII. Uredbi predviđeni su slučajevi u kojima nije potrebno navoditi količinu sastojaka.

16. U točki 1. podtočki (a) i. Priloga VIII. Uredbi utvrđeno je sljedeće: „1. Navođenje količine sastojaka nije potrebno: (a) za sastojak ili kategoriju sastojaka: i. čija je ocijedena neto masa navedena u skladu s točkom 5. Priloga IX.; [...]”.

U točki 5. Priloga IX. Uredbi utvrđeno je sljedeće: „Ako se kruta hrana nalazi u tekućem mediju, navodi se i ocijedena neto masa hrane. Ako je hrana glazirana, navedena neto masa hrane ne uključuje glazuru.”

U smislu ove točke „tekući medij” podrazumijeva sljedeće proizvode kao mješavine i, također, smrznute ili brzo smrznute, pod uvjetom da je tekućina samo dodatak osnovnim elementima hrane i da stoga nije odlučujući čimbenik prilikom kupnje: vodu, slane vodene otopine, salamuru, vodene otopine prehrambenih kiselina, ocat, vodene otopine šećera, vodene otopine drugih sladila, voćne sokove ili sokove od povrća u slučaju voća ili povrća.”

Stoga su u skladu s navedenim odredbama Uredbe svi proizvodi za koje je potrebno navesti ocijedenu neto masu i neto masu u skladu s točkom 5. Priloga IX. izuzeti od zahtjeva za posebnim navođenjem količine sastojaka. Količina sastojka ili kategorije sastojaka može se izračunati iz navedene ocijedene neto mase.

Primjeri: tuna u salamuri, ananas u sirupu.

Po analogiji, isto bi se načelo moglo primijeniti u slučaju kada se pri označivanju proizvoda koji se nalazi u tekućini (tekućem mediju) koji nije obuhvaćen točkom 5. Priloga IX. (npr. suncokretovo ulje) dobrovoljno navodi ocijedena neto masa. Količina sastojka ili kategorija sastojka može se izračunati iz navedene ocijedene neto mase. U tom slučaju stoga ne bi trebalo biti obvezno navesti količinu sastojka.

Izuzeće se ne primjenjuje ako je za proizvod s miješanim sastojcima navedena neto masa ili ocijedena neto masa, ali su jedan ili više sastojaka navedeni u nazivu ili na drugi način istaknuti. Količina pojedinog sastojka ne može se izračunati iz već navedenih količina.

Primjer: masline i paprike koje se nalaze u (tekućem) mediju. U tom je slučaju potrebno navesti količinu i za masline i za paprike.

17. U točki 1. podtočki (a) ii. Priloga VIII. Uredbi utvrđeno je sljedeće: „1. Navođenje količine sastojaka nije potrebno: (a) za sastojak ili kategoriju sastojaka: [...] ii. čiju količinu treba označiti u skladu s odredbama Unije; [...]”.

Odredbe Unije navedene u ovoj točki navedene su u tablici u nastavku. Navođenje količine sastojaka nije potrebno ako je zakonodavstvom već propisano da se na etiketi mora navesti količina predmetnog sastojka ili kategorije sastojaka. Međutim, u slučaju nektara i džemova proizvedenih od dviju ili više vrsta voća koje su pojedinačno istaknute na etiketi riječima ili slikom ili pojedinačno navedene u nazivu hrane, treba navesti i količinu ili postotak tih sastojaka.

Direktiva 1999/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾	Ekstrakti kave i ekstrakti cikorije (članak 2.)
Direktiva 2000/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾	Kakao i čokoladni proizvodi (članak 3.)
Direktiva Vijeća 2001/112/EZ ⁽³⁾	Voćni sokovi i određeni slični proizvodi (članak 3. stavak 7.: udio voća u nektaru)
Direktiva Vijeća 2001/113/EZ ⁽⁴⁾	Voćni džemovi, želei i marmelade i zaslađeni kesten pire (članak 2.)

⁽¹⁾ SL L 66, 13.3.1999., str. 26.

⁽²⁾ SL L 197, 3.8.2000., str. 19.

⁽³⁾ SL L 10, 12.1.2002., str. 58.

⁽⁴⁾ SL L 10, 12.1.2002., str. 67.

18. Točkom 1. podtočkom (a) iii. Priloga VIII. Uredbi utvrđeno je sljedeće: „Navođenje količine sastojaka nije potrebno: (a) za sastojak ili kategoriju sastojaka: [...] iii. koji se upotrebljavaju u malim količinama u svrhu aromatiziranja; [...]”

To izuzeće ne bi trebalo tumačiti kao da je ograničeno na „arome” kako su definirane u Uredbi (EZ) br. 1334/2008 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾: primjenjuje se na sve sastojke (ili kategorije sastojaka) koji se upotrebljavaju u malim količinama za začinjavanje hrane (npr. češnjak, začinsko bilje, začini).

Definicija „malih količina” nije navedena u Uredbi. To treba razmotriti za svaki pojedini slučaj posebno.

Primjeri: kruh sa češnjakom, čips s okusom kozica, čips s okusom piletine.

19. Točkom 1. podtočkom (a) iv. Priloga VIII. Uredbi utvrđeno je sljedeće: „Navođenje količine sastojaka nije potrebno: (a) za sastojak ili kategoriju sastojaka: [...] iv. čije navođenje u nazivu hrane, ne utječu na odluku potrošača u državi u kojoj se stavljaju na tržište zato što variranje količine ne mijenja osnovne karakteristike hrane ili se hrana po njima ne razlikuje od slične hrane; [...]”.

Tom odredbom utvrđeno je izuzeće od zahtjeva za navođenje količine sastojaka ako količina sastojka navedenog u nazivu hrane ne utječe na odluku potrošača o kupnji.

To se izuzeće primjenjuje samo ako je naziv sastojka ili kategorije sastojaka naveden u nazivu hrane. Primjenjuje se i ako se identična formulacija upotrijebljena u nazivu hrane pojavljuje na više strana ambalaže. Ne bi se trebalo primjenjivati ako je naziv sastojka istaknut, a posebno ako se taj naziv nalazi izvan naziva hrane a unutar informacija koje pozornost kupca skreću na prisutnost tog sastojka.

Indikativno, vrste hrane obuhvaćene tim izuzećem mogu biti:

- viski/viski od slada i slični proizvodi, npr. votka od žitarica,
- standardni likeri u čijem je nazivu naveden samo sastojak upotrijebljen za aromatiziranje alkohola,
- rakije od groždane komine, rakije od voća, jaka alkoholna pića (s navedenim nazivom voća) dobivena maceracijom i destilacijom, te Geist (rakija) (s nazivom upotrijebljenog voća ili sirovine) u smislu točaka 6., 9., 16. i 17. Priloga II. Uredbi (EZ) br. 110/2008 Europskog parlamenta i Vijeća⁽²⁾,
- umak od soje,
- slani štapići,
- štapići s makom,
- štapići sa sezamom,
- hrskavi kukuruz,
- pivo s medom.

20. Točkom 1. podtočkom (b) Priloga VIII. Uredbi utvrđeno je sljedeće: „Navođenje količine sastojaka nije potrebno: (b) ako je određenim odredbama Unije točno utvrđena količina sastojka ili kategorije sastojka bez obveze označavanja količine; [...]”.

Ne postoje odredbe zakonodavstva Unije kojima su točno utvrđene količine sastojaka bez obveze označavanja količine. U točki 1. podtočki (b) Priloga VIII. Uredbi zahtijeva se „točna količina”. Stoga se propisivanje minimalne količine nekog sastojka ne bi trebalo smatrati osnovom za izuzeće prema toj odredbi.

21. Točkom 1. podtočkom (c) Priloga VIII. Uredbi utvrđeno je sljedeće: „Navođenje količine sastojaka nije potrebno: (c) u slučajevima iz točaka 4. i 5. dijela A Priloga VII.”
22. Točkom 4. dijela A Priloga VII. Uredbi utvrđeno je sljedeće: „Voće, povrće ili gljive, od kojih niti jedno ne prevladava značajno s obzirom na masu i koji se koriste u udjelima koji mogu biti promjenjivi, a koriste se u mješavini kao sastojci hrane, mogu se zajedno navesti na popisu sastojaka kao „voće”, „povrće” ili „gljive”, nakon čega slijedi navod „u promjenjivim udjelima” popraćen popisom prisutnoga voća, povrća ili gljiva. U tim slučajevima mješavina se dodaje popisu sastojaka u skladu s člankom 18. stavkom 1. na temelju ukupne mase prisutnoga voća, povrća ili gljiva”.

⁽¹⁾ SL L 354, 31.12.2008., str. 34.

⁽²⁾ SL L 39, 13.2.2008., str. 16.

U tom slučaju nije potrebno navoditi količinu za svaku komponentu te mješavine ako nijedna komponenta ne prevladava znatno s obzirom na masu i komponente se koriste u udjelima koji mogu biti promjenjivi.

23. Točkom 5. dijela A Priloga VII. Uredbi utvrđeno je sljedeće: „Mješavine začina ili začinskog bilja, gdje niti jedan začini ili začinsko bilje bitno ne prevladava prema masenom udjelu mogu se navesti različitim redoslijedom pod uvjetom da popis sastojaka prati navod „u promjenjivim udjelima”.

U tom slučaju nije potrebno navoditi količinu za svaku komponentu te mješavine ako nijedna komponenta u mješavini ne prevladava znatno s obzirom na masu.

24. Točkom 2. Priloga VIII. Uredbi utvrđeno je sljedeće: „Točke (a) i (b) članka 22. stavka 1. ne primjenjuju se u slučaju: (a) sastojaka ili kategorije sastojaka na koje se odnosi navod „sa sladilom(-ima)” ili „sa šećerom(-ima)” i sladilom(-ima)” ako taj navod prati naziv hrane u skladu s Prilogom III.; ili (b) dodanih vitamina i minerala ako se na tu tvar odnosi nutritivna deklaracija.”

Prema istom načelu, navođenje količine sastojaka u vezi s točkama (a) i (b) članka 22. stavka 1. ne bi se trebalo zahtijevati za dodane hranjive tvari ili druge tvari s prehrambenim ili fiziološkim učinkom koje su sastojci dodataka prehrani kada je njihova hranjiva vrijednost navedena u skladu s člankom 8. Direktive 2002/46/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

4. Oblici izražavanja za navođenje količine sastojaka

25. Točkom 3. podtočkom (a) Priloga VIII. Uredbi utvrđeno je sljedeće: „Navod količine sastojka ili kategorije sastojaka mora: (a) biti izražen u obliku postotka koji mora odgovarati količini sastojka ili sastojaka u trenutku uporabe[...]”.

Navedena količina sastojka računa se na temelju recepta i odnosi se na količinu sastojka u trenutku njegova dodavanja tj. računa se istom metodom koja se upotrebljava za određivanje redoslijeda na popisu sastojaka (članak 18. stavak 1. Uredbe).

26. U točki 4. Priloga VIII. Uredbi naveden je niz izuzeća od načela iz točke 3. podtočke (a), što je osobito relevantno za hranu koja je izgubila vodu nakon obrade, za hlapljive sastojke te za hranu i sastojke koji se upotrebljavaju u koncentriranom ili dehidriranom obliku.

Konkretno:

27. u točki 4. podtočki (a) Priloga VIII. Uredbi utvrđeno je sljedeće: „Odstupajući od točke 3.: (a) ako je hrana izgubila vodu nakon toplinske ili druge obrade, količina se izražava kao postotak koji odgovara količini upotrijebljenog sastojka ili sastojaka u gotovom proizvodu, osim ako ta količina ili ukupna navedena količina svih sastojaka prelazi 100 %, kada se količina navodi na temelju mase sastojka ili sastojaka upotrijebljenih za pripremu 100 g gotovoga proizvoda;”.

Navođenje količine sastojaka hrane koja je izgubila vodu nakon proizvodnje (kao što su kolači, keksi, pite, suhomesnati proizvodi) mora se temeljiti na količini sastojka u fazi posude za miješanje izraženoj kao postotak količine gotovog proizvoda. Na primjer:

Za „kekse s maslacem”, kod kojih se navođenje količine zahtijeva samo za maslac, izračun mora biti kako slijedi:

Masa sastojaka:

Brašno: 100 g

Šećer: 40 g

Maslac: 50 g

Jaja: 10 g

Ukupna masa sastojaka u posudi za miješanje: 200 g

Ukupna masa gotovog proizvoda nakon pečenja: 170 g

Izračun količine maslaca kao postotka: $(50/170) \cdot 100 = 29,4 \%$ maslaca.

Kako izračun količine maslaca ne prelazi 100 %, količina maslaca mora se izraziti kao postotak u odnosu na gotov proizvod (tj. 29,4 %).

⁽¹⁾ SL L 183, 12.7.2002., str. 51.

Međutim, u slučaju kada količina sastojka prelazi 100 % u odnosu na gotov proizvod, količina se mora navesti na temelju mase sastojka ili sastojaka upotrijebljenih za pripremu 100 g gotovoga proizvoda. Na primjer:

Za suhomesnati proizvod (salama) proizveden od svinjskog mesa, gdje se navođenje količine zahtijeva samo za svinjsko meso, izračun mora biti kako slijedi:

Masa sastojaka:

Svinjsko meso: 120 g

Sol: 4,1 g

Mlijeko u prahu: 3 g

Ostali sastojci: 2,9 g

Ukupna masa sastojaka u posudi za miješanje: 130 g

Ukupna masa gotovog proizvoda: 100 g

Izračun količine svinjskog mesa kao postotka: $(120/100) \cdot 100 = 120\%$ svinjskog mesa.

Kako izračun količine svinjskog mesa prelazi 100 %, postotak se mora zamijeniti masom svinjskog mesa upotrijebljenog za pripremu 100 g salame (npr. navođenje količine svinjskog mesa moglo bi se izraziti kako slijedi: „Za proizvodnju 100 g salame upotrijebljeno je 120 g svinjskog mesa“).

28. Točkom 4. podtočkom (b) Priloga VIII. Uredbi utvrđeno je sljedeće: „Odstupajući od točke 3.: [...] (b) količina hlapljivih sastojaka navodi se na temelju njihovoga masenog udjela u gotovom proizvodu;”.

Navođenje količine hlapljivih sastojaka (npr. rakije u kolaču ili desertu) mora se temeljiti na količini sastojka u fazi posude za miješanje izraženoj kao postotak mase gotovog proizvoda.

29. Točkom 4. podtočkom (c) Priloga VIII Uredbi utvrđeno je sljedeće: „Odstupajući od točke 3.: [...] (c) količina sastojaka upotrijebljenih u koncentriranom ili dehidriranom obliku, a koji su rekonstituirani tijekom proizvodnje, može se navesti na temelju njihovoga masenog udjela koji je zabilježen prije njihova koncentriranja ili dehidracije;”.

Prethodno navedeno odstupanje mora se tumačiti u vezi s točkom 2. dijela A Priloga VII. Uredbi kojom je utvrđeno sljedeće: „Sastojci koji se upotrebljavaju u koncentriranom ili dehidriranom obliku i koji se rekonstituiraju tijekom proizvodnje mogu se navesti redosljedom na temelju mase koja je zabilježena prije koncentriranja ili dehidriranja”. U tom pogledu, pri navođenju sastojaka u skladu s odredbom iz točke 2. dijela A Priloga VII. subjekt u poslovanju hranom mora navesti količine sastojaka i u skladu s odredbom iz točke 4. podtočke (c) Priloga VIII.

30. U točki 4. podtočki (d) Priloga VIII. Uredbi utvrđeno je sljedeće: „Odstupajući od točke 3.: [...] (d) u slučaju koncentrirane ili dehidrirane hrane koja se rekonstituirala dodavanjem vode, količina sastojaka se može navesti na temelju njihovoga masenog udjela u rekonstituiranom proizvodu.”

Prethodno navedeno odstupanje mora se tumačiti u vezi s točkom 3. dijela A Priloga VII. Uredbi kojom je utvrđeno sljedeće: „Sastojci koji se upotrebljavaju u koncentriranoj ili dehidriranoj hrani, a koja se rekonstituirala dodatkom vode, mogu se navesti redosljedom na temelju udjela u rekonstituiranom proizvodu, pod uvjetom da popis sastojaka prati navod, kao na primjer „sastojci rekonstituiranog proizvoda” ili „sastojci proizvoda pripremljenog za upotrebu”. U tom pogledu, pri navođenju sastojaka u skladu s odredbom iz točke 3. dijela A Priloga VII. subjekt u poslovanju hranom mora navesti količine sastojaka i u skladu s odredbom iz točke 4. podtočke (d) Priloga VIII.

31. Količine se navode za sastojke kako su navedeni na popisu sastojaka. Za sastojke navedene primjerice kao „piletina”, „mlijeko”, „jaja”, „banane” količine bi trebale biti navedene za sirove/cijele sastojke jer se upotrijebljenim nazivima ne daju informacije o preradi te oni stoga upućuju na upotrebu sirove/cijele hrane. Količine sastojaka identificiranih nazivima koji upućuju na to da su upotrijebljeni u nekom drugom obliku, a ne kao sirovi/cijeli, npr. „pečena piletina”, „mlijeko u prahu”, „kristalizirano (kandirano) voće”, trebale bi se navesti za oblik sastojka koji je upotrijebljen.
32. Točkom 1. dijela A Priloga VII. Uredbi utvrđeno je da se dodana voda i hlapljivi proizvodi moraju navesti redosljedom na temelju njihove mase u gotovom proizvodu. Međutim, to ne vrijedi za dodanu vodu u slučaju kad njezina količina ne prelazi 5 % mase gotovog proizvoda. To odstupanje ne vrijedi za meso, mesne pripravke, neprerađene proizvode ribarstva i neprerađene školjkaše.

Bez obzira na to, količina dodane vode ispod 5 % mora se uzeti u obzir pri izračunu količina sastojaka u hrani kojoj je dodana voda.

33. Količine navedene na ambalaži ili na etiketi označavaju prosječnu količinu sastojka ili kategorije sastojaka koji se navode. Prosječna količina je količina sastojka ili kategorije sastojaka dobivena pridržavanjem recepture i dobre proizvođačke prakse, uzimajući u obzir normalna odstupanja pri proizvodnji.

5. Mjesto za navođenje količine sastojaka na ambalaži ili na etiketi

34. Količine sastojaka obvezni su podaci u skladu s člankom 9. stavkom 1. Uredbe i moraju se prezentirati na ambalaži ili na etiketi u skladu s člankom 13. „Prezentiranje obveznih podataka”.

35. Točkom 3. podtočkom (b) Priloga VIII. Uredbi utvrđeno je sljedeće: „Navod količine sastojka ili kategorije sastojaka mora: [...] (b) se nalaziti u nazivu hrane ili neposredno pored naziva hrane, ili na popisu sastojaka uz odgovarajući naziv sastojka ili kategorije sastojaka na koje se odnosi.”

36. U slučaju kategorija sastojaka koji nisu uključeni u dio B Priloga VII. i koje se stoga ne mogu nalaziti same na popisu sastojaka, količine tih kategorija sastojaka moraju se nalaziti u nazivu hrane ili neposredno pored naziva hrane.

37. U slučaju hrane koja je trenutačno izuzeta iz obveze navođenja popisa sastojaka, količine sastojaka moraju se navesti u nazivu hrane ili neposredno pored naziva hrane, osim ako je popis sastojaka dobrovoljno naveden na ambalaži ili na etiketi, u kojem slučaju se količine sastojaka mogu nalaziti u popisu sastojaka.
